

Nr 260

Av fröken Nordström m. fl., om upphävande av den särskilda varuskatten på tandkräm m. m.

(Lika lydande med motion nr 300 i Andra kammaren)

Enligt förordningen den 2 mars 1962 (nr 31) om särskild varuskatt utgår skatt med 20 procent på detaljpriset för tandpulver, tandkräm och munvatten. Skatten på dessa varor beräknas ge ca 4 milj. kr. i statsinkomster under ett helt budgetår.

Redan vid skattens införande anfördes starka betänkligheter mot den. Dessa betänkligheter, som grundade sig på att tandkräm inte är någon lyxvara, har blivit allt starkare sedan det visat sig att tandkrämen har en icke obetydlig kariesförebyggande effekt. Man räknar för närvarande med en sådan effekt på upp till 40 procent. Användningen av tandpasta och munvatten befordrar en god munhygien, och denna är av största betydelse för förebyggande av tandsjukdomar. Det är således uppenbart, att tandpulver, tandkräm och munvatten är att betrakta som värdefulla hygieniska preparat och inte som lyxartiklar.

Ett borttagande av lyxskatten på nämnda varor skulle vara ägnat att stimulera förbrukningen av dem. Det är inte otänkbart att en viss reduktion av de kostnader som tandvården innebär (f. n. ca 400—500 milj. kr. om året) skulle bli följd. Något reellt inkomstbortfall behöver således ej uppkomma, om skatten slopas.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att den särskilda varuskatten på tandpulver, tandkräm och munvatten slopas fr. o. m. den 1 juli 1963, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta härav föranledda författningsändringar.

Stockholm i januari 1963

Margareta Nordström

Gunnar Edström

Ruth Hamrin-Thorell